

Hoofdredacteur ESB
a.jolink@sdu.nl

N.N.

Migranten en moeders kiezen voor de anonimiteit. Althans, als het aan de Duitse CDU-minister voor Jeugd en Gezin, Kristina Schröder, ligt. Het Duitse ministerie voor gezin, senioren, vrouwen en jeugd komt op voor de doelgroep, die een groot deel van de Duitse bevolking beslaat en eigenlijk alleen mannen van rond de dertig uitsluit. Het leven op de arbeidsmarkt, zo is bekend, is hard en meedogenloos, en wordt grotendeels gedomineerd door viriele deelnemers. De moegestreden vijftigers, de gebonden moeders, de gehandicapte gehandicapten of de onbekende vreemdelingen keren zich moedeloos af van de onbereikbare betaalde banen om zich over te geven aan de *Verelendung*.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er niets nieuws onder de zon is, en dat elke op de markt gebaseerde handel van arbeid een *ratrace pur sang* is. Bij een markt van groenten en fruit zal men daar niet zo mee zitten en wordt de rotte appel of kromme komkommer *rücksichtslos* van de markt verwijderd; bij mensen is dit niet netjes en toch handelen we er wel naar: te oud, te gebonden, te gehandicapt of te onbekend is voldoende reden om het arbeidsaanbod op de markt te weigeren. En dat al minstens 2000 jaar lang.

Ook de pogingen om van overheidswege de verworpenen der aarde terug te brengen in de arbeidsreserve zijn zowel veelvuldig als vruchteloos. En nu probeert de Duitse CDU-minister het nog maar eens met anonimiteit solliciteren. Dit betekent dat de sollicitant zijn of haar naam, geslacht, leeftijd of religie weglaat uit de sollicitatiebrief, in de hoop op een uitnodiging voor een gesprek. Tijdens het gesprek wordt het een en ander wel duidelijk, maar dan ben je in ieder geval binnen geweest. Voor de sollicitant zal dit nog niet eens meevallen om zo anoniem te blijven omdat scholing, woonplaats of hobby's veelal meer verraden dan je zou wensen: "Geachte heer, mevrouw. Graag solliciteer ik op de vacante

plaats. Ik heb het Gymnasium genoten, woon nu in Aerdhout en speel graag een pot hockey." Voor de werkgever wordt het een kat-en-muisspelletje waarbij handschriftdeskundigen en forensisch onderzoekers volop aan de bak kunnen: bepaal op basis van een anonieme brief het sollicitantenprofiel, inclusief compositietekening. De Duitse werkgevers zetten zich nu al schrap tegen de zoveelste poging het bureaucratisch gehalte van sollicitaties te verhogen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er niets nieuws onder de zon is, en dat anoniem solliciteren al jaren wordt uitgeprobeerd, zowel in Europa als in de Verenigde Staten. Overigens met wisselend succes. In 2004 experimenteerde Göteborg met anonieme cv's, maar dat leverde niet zo veel op: niet-westerse allochtonen werden wel opgeroepen voor een gesprek maar kregen de baan niet; alleen een beperkt aantal vrouwen had meer succes, al dan niet geholpen door het toeval. In het Verenigd Koninkrijk, waar de overheid experimenteerde met standaard-cv's, was minder sprake van discriminatie. In 2006 werd ook in Frankrijk een amendement aangenomen om anoniem solliciteren te verplichten voor grote bedrijven, maar dat is een papieren tijger gebleken. In België houdt de federale overheid zich bij wet aan het anonimiseren van cv's, maar de meerderheid van de bedrijven geeft nog geen gehoor. In Nederland is anoniem solliciteren bij enkele gemeenten geïntroduceerd en inmiddels weer gestopt wegens tegenvallende resultaten. En dan is nu Duitsland aan de beurt.

De vraag is of anoniem solliciteren niet precies het tegenovergestelde effect zal bereiken dan wat gewenst is. Door de cv's te anonimiseren wordt de arbeidsmarkt nog ondoorzichtiger dan die al is. De werkgever, zelfs die zonder vooroordelen, zal het informatiekort alleen kunnen compenseren door hogere kosten te maken. De asymmetrische informatie kan alleen worden verholpen als de sollicitant, en werkgever, openheid van zaken geeft.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat daarmee de vooroordelen niet zullen verdwijnen, noch dat daarmee de kansen van de kansarmen groter zullen worden. Als je dat wilt dan zijn er vele andere maatregelen te bedenken, zoals verplichte quota van kansarmen, stageplaatsen en meer van deze platgetreden paden. Het allerbeste en nog sterker dan enig vooroordeel staat ons echter nog te wachten: schaarste op de arbeidsmarkt. Geen hunkerende werkgever zal zich de luxe meer kunnen permitteren om waanbeelden aan te hangen en zal alle pogingen doen om de arbeid uit de anonimiteit te halen. "Sterft, gij oude vormen en gedachten! Slaafgeboornen, ontwaakt, ontwaakt! De wereld steunt op nieuwe krachten. Schaarste heeft ons aangeraakt!" (vrij naar de Internationale)